

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/50/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3517010592
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3517010592.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Františka Kováča, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. júna 2019, prejednal odvolanie obžalovaného

W. C. I.,

nar. XX.XX.XXXX v E., trvale bytom P., V. A. XXXX/X, t.č. E., L.
XXX,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp.zn. 2T/107/2017 zo dňa 13. februára 2019 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. sa v napadnutom rozsudku z r u š u j e výrok o treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu po dobu 24 mesiacov.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovanému podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák. a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam ukladá trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu na 8 (osem) mesiacov.

Výroky o vine, treste odňatia slobody a náhrade škody zostávajú týmto zrušením nedotknuté.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/107/2017 zo dňa 13.02.2019 bol obžalovaný W. C. I. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., pretože dňa 18.12.2016 v čase asi o 18.30 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. E. D., ev. č. N., po diaľnici D1 smerom od X. na J., pričom sa plne nevenoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke, viedol vozidlo v čase, kedy jeho schopnosť viesť vozidlo bola znížená únavou, nakrátko zaspal, pričom v k. o. Y. asi v km 101,28 v pravom priebežnom jazdnom pruhu na súvisléj mokrej vozovke nereagoval na polohu pred ním jazdiaceho osobného motorového vozidla zn. E. D., ev. č. G. ktoré viedla poškodená vodička N. G., jazdiaca v tom čase v pravom priebežnom jazdnom pruhu tým istým smerom, a pravou prednou časťou svojho vozidla zn. E. D., ev. č. N. narazil do ľavej zadnej časti osobného motorového vozidla zn. E. D., ev. č. G., čím porušil ustanovenia § 4 ods. 1 písm. c), § 4 ods. 2 písm. f) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, v dôsledku čoho vozidlo zn. E. D., ev. č. G. zišlo mimo vozovku vpravo, kde po viacnásobnom prevrátení vozidla narazilo do kovového oplotenia diaľnice a zostalo prevrátené na streche, pri ktorej dopravnej nehode poškodená N. G. utrpela ľahké zranenia: vyklbenie v akromioklavikulárnom skĺbení vľavo stupňa

P. W., zlomeninu W.. a IV. rebra vľavo, zmliaždenie tváre vľavo, ktoré zranenia si vyžiadali 2 operačné zákroky a hospitalizáciu v nemocnici celkovo 7 dní, dobu liečenia najmenej 232 dní, práceneschopnosť najmenej 289 dní, a ktoré zranenia ju obmedzovali v bežnom spôsobe jej života po dobu 42 dní, z toho 5 dní závažne.

Bol za to odsúdený podľa 158 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), písm. n) § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil. Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému určil skúšobnú dobu na 12 mesiacov. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu po dobu 24 mesiacov. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd odkázal poškodenú N. G., nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom G., ul. K. XXX/XX, s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť nakoľko ho odvolaním podaným čo do výroku o treste zákazu činnosti napadol ihneď po jeho vyhlásení obžalovaný. Svoje odvolanie zdôvodnil prostredníctvom obhajcu. V písomných dôvodoch uviedol, že súd v dostatočnej miere nezohľadnil jeho vyhlásenie o vine, celkový postoj ku konaniu a k poškodeným, a nesprávne vyhodnotil aj dopad trestu zákazu činnosti na jeho osobný a rodinný život. Doposiaľ nebol súdne trestaný, viedol riadny život, je zamestnaný, stará sa o rodinu. Príčinil sa k odstráneniu, či zmierneniu škodlivých následkov svojho činu. K dopravnej nehode došlo pred 26 mesiacmi, odvtedy vedie riadny život. K dopravným priestupkom v karte vodiča uviedol, že má vodičské oprávnenie od roku 1999, najazdí 70 000-80 000 km ročne, preto v jeho prípade nemožno hovoriť o nevedení riadneho života. Plne si uvedomil závažnosť svojho konania, vozidlo viedol vyčerpaný, unavený, čo viedlo k jeho mikrospánku. Konanie oľutoval. Zamestnaný je u jedného zamestnávateľa od roku 2010, svoje povinnosti si vždy zodpovedne plnil, o čom svedčí aj hodnotenie zamestnávateľa. Stratou vodičského oprávnenia by prišiel aj o zamestnanie, nakoľko mu nemôžu ponúknuť inú prácu. Taktiež by nemohol zabezpečiť dopravu svojich detí do školy vzdialenej od miesta bydliska 25 km. Manželka hoci má vodičský preukaz dochádza do zamestnania do Bratislavy teda 50 km od miesta bydliska, pričom odchádza o 5 hodine ráno. Už samotné trestné konanie a prejednanie veci pred súdom malo zásadný význam pre jeho nápravu a uvedomil si dôležitosť dodržiavania uložených povinností a obmedzení vodičom. Podľa § 34 ods.3 Tr.zák. má mať trest čo najmenší vplyv na rodinu páchatel'a a jemu blízke osoby. V jeho prípade išlo o mikrospánok, ktorého príznaky nevedel správne vyhodnotiť, podcenil svoju únavu. Žiadal zrušiť rozsudok čo do výroku o treste zákazu činnosti, a tento trest mu neuložiť.

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadril prokurátor, ktorý považoval rozhodnutie súdu prvého stupňa za správne, zákonné, stotožnil sa aj s uloženým trestom pre obžalovaného. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie dostatočne odôvodnil, a vysporiadal sa s argumentami obžalovaného, žiadal preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Svoje odvolanie obžalovaný doplnil podaním zo dňa 29.5.2019, v ktorom uviedol, že nikdy mu nebol zadržaný vodičský preukaz, v blokovom konaní bol zväčša postihnutý na úseku dopravy pokutou. Od spáchania skutku už uplynula značná doba, pri ukladaní trestu nemôže záujem všeobecnej prevencie páchatel'ov prevyšovať nad záujmom individualizácie trestu. Aj v obdobných prípadoch krajský súd skonštatoval, že trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom, kedy na jeho premenu stačí aj niekoľko priestupkov na úseku dopravy je trestom primeraným a postačujúcim na nápravu páchatel'a. Okolnosti vzniku dopravnej nehody, či postoj obžalovaného po jej zavinení, miera vplyvu na rodinu obžalovaného svedčia o tom, že nie je na jeho prevýchovu potrebné vplyvať dvomi trestami. Doposiaľ nebol súdne trestaný, viedol riadny život, vychováva dve maloleté deti spolu s manželkou a riadne pracuje. Od spáchania dopravnej nehody stále jazdí a v prípade straty vodičského oprávnenia mu hrozí aj strata zamestnania, nakoľko na výkon jeho povolania je vodičské oprávnenie nevyhnutné, o čom predložil súdu listinné dôkazy. Má za to, že podmiennečne mu odložený trest je plne spôsobilý zabezpečiť jeho nápravu, hrozbou možného premenenia trestu na nepodmiennečnú skúšobnú dobu zabezpečí v dostatočnej miere jeho prevýchovu tak, že mu nie je potrebné ukladať aj trest zákazu činnosti. Trest zákazu činnosti by mal výrazne negatívne následky na jeho rodinu a živobytie. Zdôraznil, že svojim konaním neporušil hrubým spôsobom povinnosti vodiča a ani sa nesprával tak, že aby jeho konanie si vyžadovalo potrebu vplyvať na neho aj trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní navrhol prokurátor krajskej prokuratúry odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné, s poukazom aj na početnosť dopravných priestupkov zo strany obžalovaného. Obžalovaný na dôvodoch svojho odvolania zotrval.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd v tomto smere sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr.por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinným zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

V zásade je možné stotožniť sa s obžalovanému uloženým výchovným trestom odňatia slobody v trvaní 2 mesiace, s povolením podmieneného odkladu na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov.

K odvolaním obžalovaného napadnutému výroku o uloženom treste zákazu činnosti uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Predovšetkým je potrebné uviesť, že pri trestnej činnosti v doprave má uloženie trestu zákazu činnosti významný účel, ako z pohľadu individuálnej prevencie, tak aj z pohľadu všeobecnej prevencie.

Súčasne však v súlade so zásadou prísnej individualizácie trestu platí, že záujem všeobecnej prevencie pri trestaní páchatel'ov nemôže prevyšovať nad záujem individualizácie trestu a skutočnými nevyhnutnými potrebami individuálnej prevýchovy. V tejto súvislosti senát odvolacieho súdu rovnako ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že okolnosti, za ktorých došlo ku vzniku dopravnej nehody, či samotná osoba obžalovaného nasvedčujú tomu, že na prevýchovu obžalovaného je nevyhnutne potrebné pôsobiť aj trestom zákazu činnosti.

Je nesporné, že obžalovaný zavinił predmetnú dopravnú nehodu s následkom na zdraví poškodenej. Hoci prokurátor kvalifikoval jeho konanie podľa § 158 Tr.zák., zo skutku je zrejmé, že išlo o hraničnú kvalifikáciu s poukazom na rozsah zranení poškodenej, ktoré by inak svedčali skôr o naplnení znakov skutkovej podstaty trestného činu podľa § 157 ods. 1 Tr.zák.

Vo vzťahu ku prokurátorom uvádzaným priestupkom v doprave (aj v odôvodnení rozsudku súdu prvého stupňa) je potrebné uviesť, že obžalovaný je držiteľom vodičského oprávnenia od roku 1999, pričom od roku 2008 do roku 2016 má evidovaných 14 postihnutí pre priestupky v doprave. Dve postihnutia pre priestupky uložené obžalovanému za telefonovanie za volantom má dokonca spáchané aj po predmetnej dopravnej nehode.

Z jeho karty vodiča je teda zrejmé, že na úseku cestnej dopravy má obžalovaný problémy s dodržiavaním pravidiel cestnej premávky, za čo býva pravidelne postihnutý priestupkami, a ani sankcie za tieto priestupky mu v minulosti uložené nevedli k jeho obozretnosti, čoho následkom mohli byť až fatálne následky na zdraví poškodenej.

Napriek vyššie uvedenému obžalovaný nezľahčoval svoju mieru zavinenia, počas celého trestného stíhania sa doznával, a na súde urobil vyhlásenie o svojej vine, čo po rozhodnutí súdu má za následok nemožnosť zmeny odsudzujúceho výroku o vine odvolaním, ani dovolaním. Uvedené okolnosti svedčia v prospech obžalovaného.

Hodnotiac komplexne osobu obžalovaného, je potrebné zdôrazniť, že tento doposiaľ nebol súdne trestaný, je riadne zamestnaný, vedie usporiadaný rodinný život a spolu s manželkou vychováva dve maloleté deti. V konaní obžalovaného nešlo o hrubú vodičskú nedisciplinovanosť, ale o ojedinelé zlyhanie vodiča, keď nepochybné nevenoval väčšiu pozornosť svojej únave a jej príznakom.

Je nesporné, že výškou počtu najjazdených kilometrov sa zvyšuje aj početnosť „možnosti“ spáchať priestupok v doprave. Tento názor nesmeruje k „ospravedlňovaniu“ spáchaných priestupkov tzv.

vodičmi z povolania, resp. zamestnancami pravidelne pre výkon práce vykonávajúcimi v rámci svojho pracovného zaradenia aj vedenie motorového vozidla. Slúži to však pre hodnotenie osoby páchatela trestného činu v doprave ako vodiča, a potreby jeho vodičskej „prevýchovy“.

Tiež je potrebné zohľadniť, že trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr.zák., ktorý je najmenej závažným nedbanlivostným trestným činom sa stal dňa 18.12.2016. Od jeho spáchania teda uplynula doba viac ako 2 roky. Senát odvolacieho súdu nemal dôvod neveriť obžalovaného v tom, že trest zákazu činnosti postihne nielen jeho rodinu, ale aj jeho osobu existenčne.

Zároveň senát odvolacieho súdu na rozdiel od súdu prvého stupňa vyslovuje názor, že pri ukladaní viac trestov popri sebe (§ 34 ods. 6 Tr.zák.) môže súd pri stanovovaní výmery iného trestu ako odňatia slobody v prospech obžalovaného prihliadnuť na to, že obžalovanému bol súčasne uložený aj trest odňatia slobody. Teda obžalovaný a jeho chovanie budú v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia pod drobnohľadom súdu.

Z týchto vyššie uvedených dôvodov krajský súd obžalovanému súdom prvého stupňa mu vo výmere 24 mesiacov uložený trest zákazu činnosti zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr.por. ako neprimerane prísny s tým, že na prevýchovu obžalovaného bude postačovať tento trest mimoriadne znížený na výmeru 8 mesiacov. V takejto výmere je trest zákazu činnosti plne spôsobilý zabezpečiť nápravu a prevýchovu obžalovaného, zodpovedá všetkým zásadám na ukladanie trestov uvedeným v § 34 ods. 1, ods. 4 Tr.zák., okolnostiam prípadu, osobe obžalovaného, ale aj všetkým zásadám generálnej a individuálnej prevencie. Zohľadňuje zároveň osobné pomery obžalovaného v takej miere, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby obžalovaného, tak ako to ukladá ustanovenie § 34 ods. 3 Tr.zák.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.